

Uitspraak CBE-EUR op het beroep van

Procedure

Bij brief van 29 augustus 2014, ontvangen door het CBE op 8 september 2014, heeft (hierna: appellante) beroep ingesteld bij het CBE (hierna: het college) tegen het besluit van de examencommissie Erasmus School of Law (hierna: verweerder) van 21 augustus 2014, waarbij aan appellante een negatief bindend studieadvies werd gegeven. Verweerder heeft bij brief van 9 oktober 2014 een verweerschrift ingediend. Op 26 november 2014 heeft appellante aanvullende stukken ingediend en op het verweerschrift gerepliceerd. Het beroep is behandeld door het college in zijn openbare zitting van 27 november 2014. Appellante is ter zitting verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde mr. Verweerder werd vertegenwoordigd door haar vicevoorzitter,

Bestreden besluit

Appellante staat sinds 1 september 2012 ingeschreven voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid (deeltijd). Aan het eind van haar tweede jaar van inschrijving heeft appellante niet voldaan aan de norm van het bindend studieadvies (hierna: bsa), als gevolg waarvan zij een negatief bsa heeft gekregen. Hiertegen komt appellante in beroep.

Beroep

In beroep voert appellante aan dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met haar persoonlijke omstandigheden die haar zouden hebben belet om aan de BSA-norm te voldoen. Appellante is van mening dat de functiebeperking ADHD wel dient te worden geschaard onder artikel 2.1 Uitvoeringsbesluit behorende bij artikel 7.8b WHW (hierna: Uitvoeringsbesluit). Appellante betoogt dat de functiebeperking ADHD haar studievoortgang negatief heeft beïnvloed; appellante geeft aan te kampen met concentratieproblemen en problemen te ondervinden met het succesvol afleggen van multiple choice tentamens. Appellante heeft een medische verklaring overhandigd waarin haar psycholoog het verband tussen haar functiebeperking en de moeite met het succesvol afleggen van multiple choice tentamens bevestigt. Appellante bevestigt dat zij een aantal multiple choice tentamens heeft behaald, maar geeft aan dat zij structureel minder multiple choice tentamens heeft behaald dan tentamens met (uitsluitend) open tentamens. Desgevraagd licht appellante toe dat zij wel prioriteit heeft gegeven aan haar laatste Bachelor-1 onderdeel Fiscaal Recht, maar dat zij dit onderdeel niet heeft behaald omdat het door middel van multiple choice vragen is getentamineerd. Zij heeft dit onderdeel niet eerder afgelegd omdat zij door de studieadviseur verkeerd zou zijn geïnformeerd over de vakken die zij moest volgen. Dit zou er toe hebben geleid dat appellante twee tentamenmogelijkheden niet heeft kunnen benutten. Appellante voert aan dat zij in verband met gezondheidsklachten in deze tentamenperiode ook moest stoppen met haar ADHD medicatie waardoor de symptomen zoals concentratieproblemen verergerden. Appellante bestrijdt dat er voldoende rekening is gehouden met haar functiebeperking; er zijn geen extra voorzieningen getroffen door verweerder dan de faciliteiten die volgens appellante aan een ieder met een functiebeperking worden geboden.

Appellante is van mening dat, met het oog op het ontbreken van een hardheidsclausule in artikel 7:8b WHW en het ontbreken van een uitzondering in artikel 2:1 Uitvoeringsbesluit, het (kennelijk) onredelijk is dat er geen beleid is voor studenten die twee of meer studies volgen. Appellante voert aan dat het redelijk zou zijn om de geschiktheid van appellante te beoordelen op basis alle behaalde studiepunten voor alle studies die appellante vorig jaar heeft gevolgd. Volgens appellante zou met een dergelijke regel recht worden gedaan aan de strekking van artikel 7.8b lid 3 WHW, dat beoogt uitsluitend werkelijk ongeschikte studenten uit te sluiten. Om te voorkomen dat studenten zich, om aan een negatief bsa te ontkomen, voor een of meer andere studies inschrijven zonder deze daadwerkelijk te volgen zou volgens appellante een bsa-norm kunnen worden vastgesteld.

Appellante betoogt dat zij over voldoende capaciteiten beschikt om haar bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid binnen redelijke termijn succesvol af te ronden. Appellante wijst op de twee academische bacheloropleidingen die zij met succes heeft afgerond, te weten Wijsbegeerte en Criminologie. Appellante is van mening dat de opleiding Criminologie min of meer te vergelijken is met de opleiding Rechtsgeleerdheid. De stelling van verweerder dat appellante de studie niet binnen een redelijke termijn zal afronden wijst appellante af. Ter zitting overhandigt appellante een overzicht met behaalde studiepunten verdeeld over de drie studies. Volgens appellante heeft zij het afgelopen studiejaar in totaal 132,5 ects (99 ects voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid) behaald. Ook wijst appellante op de behaalde studiepunten voor onderdelen van Bachelor-2 en Bachelor-3. Appellante geeft aan dat zij in twee jaar twee derde van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid succesvol heeft behaald. Appellante krijgt hulp van de universiteitspsycholoog en een particuliere psycholoog met de problemen die zij ondervindt bij het maken van multiple choice tentamens. Dit alles geeft volgens appellante blijk van motivatie en geschiktheid. Ter zitting merkt appellante op dat financiële overwegingen er toe hebben geleid dat zij zich ook heeft gericht op Bachelor-2 en Bachelor-3 onderdelen en dat zij zich niet een jaar later heeft ingeschreven. Appellante wil graag haar bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid op de Erasmus Universiteit voortzetten.

Verweer

Verweerder betoogt dat zij in voldoende mate tegemoet is gekomen aan de functiebeperking van appellante. Appellante mag haar tentamens in een aparte zaal afleggen en krijgt daar ook extra tijd voor. Verweerder voert aan dat zij het overzicht met behaalde studiepunten dat appellante ter zitting heeft overhandigt, niet kan beoordelen omdat zij dit niet kan verifiëren. Appellante heeft in twee jaar 45 ects behaald voor haar eerste jaar Rechtsgeleerdheid, waarbij zij 30 ects door middel van vrijstellingen heeft behaald. In totaal heeft appellante in twee jaar 15 ects voor haar eerste jaar behaald. Verweerder betoogt dat een student die geschikt is voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid ook prioriteiten moet kunnen stellen en goed moet kunnen plannen. Volgens verweerder heeft appellante niet de juiste prioriteiten gesteld. Appellante heeft zich gericht op Bachelor-2 en Bachelor-3 onderdelen, terwijl zij wist dat zij al haar Bachelor-1 onderdelen moest behalen om een negatief bsa te voorkomen. Verweerder wijst er op dat appellante vlak voor het tentamen Fiscaal Recht, Bachelor-2 en Bachelor-3 onderdelen heeft afgelegd. Appellante heeft willens en wetens de risico genomen dat zij als gevolg van tijdgebrek haar laatste Bachelor-1 onderdeel niet zou behalen en deze keuze dient voor rekening en risico te komen van appellante, aldus verweerder. De gevolgen van de keuze om drie studies tegelijkertijd te volgen is een keuze die volgens verweerder eveneens geheel voor rekening en risico van appellante dient te komen. Verweerder wijst op de limitatieve opsomming in het Uitvoeringsbesluit, waarin het volgen van meerdere studies niet wordt aangemerkt als een omstandigheid op grond waarvan een uitstel van het negatief bsa gerechtvaardigd

is. Ook geeft verweerder aan geen aanleiding te zien om de hardheidsclausule van artikel 46 van de Onderwijs- en Examenreglement bachelor Rechtsgeleerdheid (hierna: OER) toe te passen.

Met betrekking tot het ontbreken van beleid inzake het volgen van twee of meer studies wijst verweerder op de mogelijkheid om als deeltijdstudent in te schrijven. Verweerder geeft aan dat het lastig is om een uitzondering te maken voor studenten die voor meerdere opleidingen staan ingeschreven, omdat studenten zich anders voor meerdere opleidingen zullen inschrijven om te ontkomen aan een negatief bsa. Dat appellante geschikt zou zijn om de bacheloropleiding met succes af ronden omdat zij twee bacheloropleidingen succesvol heeft afgerond volgt verweerder niet. Verweerder voert aan dat appellante forse onvoldoendes heeft behaald, ook voor onderdelen die niet door middel van multiple choice vragen zijn getentamineerd. Dat de bacheloropleiding Criminologie min of meer gelijk zou zijn aan de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid bestrijdt verweerder; volgens verweerder laten de studieresultaten van appellante juist zien dat zij moeite heeft met de positiefrechtelijke vakken. Verweerder geeft aan dat zij succesvol behaalde resultaten in Bachelor-2 en Bachelor-3 niet heeft meegewogen in haar besluit omdat zij de resultaten niet op negatieve wijze mag beoordelen en dus ook niet van verweerder kan worden verwacht dat zij de resultaten op een positieve wijze zal beoordelen.

Overwegingen van het college

Voor het geven van een negatief bindend studieadvies komen, gelet op artikel 7.8b van de WHW, uitsluitend behaalde studieresultaten en de weging van persoonlijke omstandigheden in aanmerking. In de wet is geen grondslag voor andere overwegingen te vinden. Vaststaat dat appellante niet heeft voldaan aan de bsa norm die bepaalt dat de student aan het eind van het eerste studiejaar alle studiepunten van het Bachelor-1 programma moet hebben behaald. Appellante mist aan het einde van studiejaar 2013-2014 nog een Bachelor-1 onderdeel, te weten Fiscaal Recht.

Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, WHW kan aan een negatief bindend studieadvies slechts een afwijzing worden verbonden, indien appellante - met inachtneming van haar persoonlijke omstandigheden - niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat haar studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld.

De studieresultaten van appellante in het studiejaar 2013-2014 verspreid over de drie studies in ogenschouw nemend, kan naar de mening van het college niet worden gesteld dat appellante niet geschikt is om een academische bacheloropleiding af te ronden, temeer nu zij al twee academische bacheloropleidingen succesvol heeft afgerond en het afgelopen studiejaar 99 ects voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid heeft behaald. Naar het oordeel van het college heeft verweerder bij de beoordeling van de studieresultaten, de studieresultaten van appellante behaald bij de opleidingen Wijsbegeerte en Criminologie en het feit dat appellante inmiddels in twee jaar twee derde van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid heeft afgerond onvoldoende meegewogen in het besluit. Ook het overige door verweerder aangevoerde brengt het college niet tot een ander oordeel.

Alles afwegende en het geheel overziende komt het college tot het oordeel dat verweerder in de omstandigheden van dit geval in redelijkheid niet tot haar bestreden besluit heeft kunnen komen. Het beroep van appellante dient gegrond te worden verklaard.

Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante gegrond, vernietigt het besluit van verweerder van 21 augustus 2014 en draagt verweerder op met inachtneming van de overwegingen van het college een nieuw besluit ter zake te nemen.